

Łódzki Głos Obywatelski

PISMO POŚWIĘCONE SPRAWOM WŁAŚCIELI REALNOŚCI I STANU ŚREDNIEGO

Cena prenumeraty wraz z przesyłką pocztową 2 złote kwartalnie.
Pojedynczy numer 40 groszy

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI
Łódź, ulica Piotrkowska 46, telefon 116-17.

Konto czekowe w P. K. O. Nr. 66.220

Wychodzi 2 razy na miesiąc. Ogłoszenia,
Wiersz mm jednołamowy 20 gr. w tekście
40 gr. Kolumna ogł. zawiera 4 szpalty

Nr 5 (55)

ŁÓDŹ, II-gi ZESZYT KWIETNIOWY 1933 R.

V ROK

W środę, 26-go kwietnia r. b.

Ogólne Zebranie Członków Towarzystwa Kredytowego m. Łodzi Właściciele Nieruchomości!

Dnia 26 kwietnia r. b. o godzinie 6.30 po południu, odbędzie się Ogólne Zebranie Członków Towarzystwa Kredytowego m. Łodzi, na którym będą rozpatrywane najży-
wotniejsze Wasze sprawy.

Interes każdego z Was wymaga bezwzględnego przybycia na to Zebranie. Mało tego! Trzeba jeszcze będzie wytrwać przez cały czas trwania Zebrania. Przez jednogodzinną nie-
wytrwałość możecie miesiące i lata cierpieć! A więc wszyscy, jak jeden mąż, stawcie się!

Od jednego głosu czasami może zależeć los Wasz i Waszych współtowarzyszonych!

Zastępstwo stron przez pełnomocników w świetle nowego K.P.C.

Kto może być pełnomocnikiem. Przymus adwokacki. Zakres pełnomocnictwa procesowego. Wygaśnięcie pełnomocnictwa.

Radikalne zmiany, wprowadzone do naszego procesu sądowego z dniem 1 stycznia 1933 r. w związku z wejściem w życie nowego Kodeksu Postępowania Cywilnego (K.P.C.), nie ominęły też dziedziny przepisów, normujących zastępstwo stron przez pełnomocników w postępowaniu sądowym. Zasadniczą inowacją w tej dziedzinie jest wprowadzenie przymusu adwokackiego, poczynając od Sądu Okręgowego; procesy dzielą się więc na takie, w których strona obowiązana jest bezwzględnie działać przez adwokata, czyli adwokackie i takie, w których ustanowienie pełnomocnika-adwokata jest pozostawione woli stron. Przepisy o pełnomocnictwie zawarte są w dziale VI księgi 2-jej K. P. C. i obejmują 14 artykułów od 84 do 97 włącznie. Przepisy te są dość jasno sformułowane i wyczerpujące, niemniej jednak wymagają pewnych wyjaśnień i zestawienia z innymi obowiązującymi normami prawa.

Art. 84 K. P. C. stanowi zasadę generalną, że strony oraz ich zastępcy ustawowi (zastępcą ustawowym jest np. opiekun, kurator lub syndyk masy upadłości, prezes zarządu pewnej osoby prawnej — a więc ten, który na mocy przepisu prawnego reprezentuje inną osobę) mogą działać przed sądem albo osobiście, albo przez pełnomocników. W pewnych wypadkach jednak strona musi działać sama a nie przez pełnomocnika, jak np. przy dowodzie z przesłuchania stron, w innych wypadkach obowiązuje przymus adwokacki do zastępstwa. Pełnomocnikami strony mogą być w zasadzie adwokaci, a z pośród nieadwokatów tylko współuczestnicy sporu (a więc współpówód lub współpozwany), dalej osoby sprawujące zarząd majątku lub interesów stron (np. administrator, prokurent) wreszcie ich rodzice małżonek, rodzeństwo lub dzieci. Widzimy więc, że ustawa dopusz-

cza do zastępstwa adwokatów t. j. osoby trudniące się zawo-
dowo prowadzeniem cudzych spraw i mające ku temu od-
powiednie kwalifikacje, z pośród zaś nieadwokatów tylko
takie osoby, które ze względu na swój stosunek do stron
najprawdopodobniej są dobrze obeznane z okolicznościami
sprawy i poprowadzą sprawę nie gorzej od samych stron.
Upoważnienie jakichkolwiek pokatniarzy do prowadzenia
procesów staje się wobec tego rzeczą niemożliwą.

W myśl art. 86 § 1. zastępstwo stron przez adwokatów
jest obowiązkowe w postępowaniu przed Sądem Najwyż-
szym, sądami apelacyjnymi i sądami okręgowymi jako pierw-
szą instancją; w sprawach wszczętych przed sądami grodz-
kimi zastępstwo przez adwokatów obowiązuje, poczynając
od założenia środka odwoławczego do Sądu Najwyższego.
Z powyższego wynika, że poczynając od sądu okręgowego
jako I instancji strona nie może sama wytaczać powództw,
stawać przed sądem, podejmować czynności procesowych,
zakładać apelacji lub kasacji do wyższych instancji, lecz
musi uczynić to wyłącznie przez adwokata. W procesach
z obowiązkowym zastępstwem adwokackim żadne, choćby
najmniejszej wagi, pismo procesowe nie będzie przyjęte
przez sąd, o ile nie będzie zaopatrzone w podpis adwokata.
Strona dopuszczona została do działania osobiście tylko
wtedy, gdy chodzi o badanie świadków poza rozprawą lub
w drodze t. zw. rekwizycji oraz w sekretariacie sądowym.
Pozatem nawet w procesie adwokackim strona ma prawo
sama bez udziału pełnomocnika przedsięwziąć czynności pro-
cesowe natury dyspozytywnej, mianowicie zawrzeć, ugodę,
zrzec się swego roszczenia albo uznać żądanie przeciwnika,
choćby nie wyłączyła tych czynności z zakresu pełno-
mocnictwa (art. 94). Stronie obecnej na rozprawie służy

również prawo sprostowania lub odwołania oświadczeń faktycznych pełnomocnika pod warunkiem jednak, że uczyni to natychmiast.

Należy zaznaczyć, że zasada przymusowego zastępstwa adwokackiego została w K. C. P. w brzmieniu obowiązującym przeprowadzona w sposób bezwzględny i szerszy niż w projekcie Komisji Kodyfikacyjnej, który przewidywał przymus adwokacki w sądzie okręgowym jako I instancji tylko dla pewnych kategorii spraw. Do ścisłego przeprowadzenia przymusu adwokackiego skłoniły ustawodawcę poważne względy, a mianowicie, że w myśl nowoczesnej zasady specjalizacji, realizowanej w różnych dziedzinach życia społecznego, fachowcy winni zastępować strony w sprawach bardziej skomplikowanych, że jedynie pełnomocnik procesowy z wykształceniem prawniczym, zdolny do krytycznego ocenienia stanu faktycznego, potrafi wykonać należytą kontrolę i dać ocenę fachową w każdej sprawie. Prowadzi to w rezultacie do zmniejszenia się ilości procesów sądowych, po przejściu bowiem przez filtr kancelarii adwokackiej wiele spraw beznadziejnych lub nienadających się do postępowania sądowego nie wpłynie wogóle do sądu. Za przymusem adwokackim przemawiała też chęć ukrócenia rozmiękłości do rozmiarów plag społecznej pokątności. Należy nadmienić, że w myśl przepisów, wprowadzających K. P. C. przepisy o przymusie adwokackim przed sądami okręgowymi nie obowiązują narazie na terenie okręgu Sądu Apelacyjnego w Wilnie i przed sądami okręgowymi w Łucku i Równem (ze względu na brak adwokatów na Kresach Wschodnich); o terminie wejścia w życie tych przepisów na wspomnianych obszarach zadecyduje Minister Sprawiedliwości w formie osobnego rozporządzenia.

Od obowiązku zastępowania się adwokatami K. C. P. zwalnia następujące osoby: adwokatów, sędziów, prokuratorów, profesorów i docentów prawa polskich szkół akademickich, stałych urzędników referendarskich Prokuratury Generalnej i mających kwalifikacje sędziowskie lub adwokackie notariuszów (art. 87). Przepis ten jako dotyczący ściśle określonego grona osób z zawodów prawniczych, nie ma w praktyce większego znaczenia dla ogółu. Na uwagę zasługuje natomiast przepis art. 123 K. P. C., że w postępowaniu w przedmiocie przyznania prawa ubogich nie obowiązuje zastępstwo adwokackie z wyjątkiem, gdy chodzi o postępowanie przed Sądem Najwyższym. Nadmienić również należy, że w myśl art. X przepisów wprowadzających K. P. C. zastępstwo adwokackie nie obowiązuje w postępowaniu przed sądem okręgowym w sprawach małżeńskich niemających (rozwodowych).

Nieustanowienie adwokata w sprawie gdzie obowiązuje przymus adwokacki pociąga za sobą nieważność postępowania, którą sąd winien uwzględnić z urzędu, choćby przeciwnik jej nie zarzucał (art. 236), czynności procesowe podjęte nie przez adwokata są nieważne (art. 409 p. 2), stronę przybywającą do sądu bez adwokata uważa się za nieobecną, a wyrok — za zaoczny, pismo zaś niezapatrzone w podpis adwokata w razie nieuzupełnienia tego braku ulega zwróceniu stronie.

Co do rodzaju i zakresu pełnomocnictwa K. P. C. różni pełnomocnictwo procesowe bądź ogólne t. zw. upoważniające do prowadzenia wszelkich spraw w imieniu mocodawcy, bądź do prowadzenia poszczególnych spraw lub oznaczonej sprawy, oraz pełnomocnictwo do niektórych tylko czynności procesowych. Kodeks Postęp. Cyw. w art. 91 określa sam zakres każdego pełnomocnictwa procesowego w ten sposób, że upoważnia ono 1) do wszystkich ze spraw łączących się czynności procesowych jakoteż obejmuje powództwo wzajemne, skargę o wznowienie postępowania i postępowanie, wywołane ich wniesieniem oraz wniesieniem interwencji przeciw mocodawcy 2) do wszelkich czynności, dotyczących zabezpieczenia i egzekucji 3) do udzielenia dalszego pełnomocnictwa adwokatowi (substytucji) 4) do zawarcia ugody, zrzeczenia się i uznania, o ile czynności te nie zostały wyłączone w samym pełnomocnictwie 5) do odbioru kosztów procesu od strony przeciwnej. W ten sposób ujęty zakres pełnomocnictwa udziela pełnomocnikowi szerokiego upoważnienia, umożliwiającego prawidłowy rozwój procesu. W sprawach z obowiązkowym zastępstwem adwokackim pełnomocnictwa nie może być ograniczone poza przypadkami oznaczonymi w punkcie 4. Tłómaczy się to tem, że ugoda, zrzeczenie się lub uznanie są czynnościami natury dyspozytywnej, które służą nie do popierania proce-

Ponieważ niektórzy PP. Odbiorcy, posiadający ograniczniki, zwracają się przed nadejściem terminu płatności swych rachunków do Dyrekcji Elektrowni z prośbą o odroczenie dnia płatności, co sprzeczne jest z zawartą umową, przeto zawiadamia się PP. Odbiorców, że listy, skierowane do Dyrekcji w tej sprawie, pozostawione będą **bez skutku i bez odpowiedzi**. —

Uprzedza się zatem wyżej wymienionych PP. Odbiorców, że terminy oznaczone na rachunkach są **bezwzględnie obowiązujące**, gdyż w zależności od nich ustalona została zniżkowa taryfa za energię elektryczną. Nieuregulowane w terminie rachunki spowodują wyłączenie prądu, zgodnie § 58-a uprawnienia rządowego Nr. 12.

Dyrekcja
Łódzkiego Towarzystwa Elektrycznego, Sp. Akc.
(Elektrownia Łódzka)

su, lecz raczej do jego zlikwidowania i dlatego należy dać stronie możliwość wyłączenia tych czynności z zakresu pełnomocnictwa i nawet dopuścić ją do podejmowania tych czynności osobiście obok pełnomocnika w procesie adwokackim. W procesie nieadwokackim pełnomocnictwo udzielone nawet adwokatowi może być dowolnie ograniczone. Pełnomocnictwo procesowe w każdym razie nie upoważnia do zapisu na sąd polubowny, gdyż zapis taki nie łączy się ściśle z prowadzeniem sprawy.

Opisany wyżej zakres dotyczy wyłącznie pełnomocnictwa procesowego. Jeżeli ktoś udziela komuś pełnomocnictwa procesowego bez jakichkolwiek wyłączeń, to obejmuje ono z reguły zakres opisany w art. 91, będący niejako szablonem pełnomocnictwa procesowego. K. P. C. zezwala jednak na udzielenie pełnomocnictwa innego, obejmującego szerszy zakres, niż przewidziany dla pełnomocnictwa procesowego, a którego zakres należy ocenić każdorazowo według jego treści oraz przepisów prawa prywatnego.

Udzielenie pełnomocnictwa następuje przez podpisanie dokumentu, który winien być w oryginale lub uwierzytelnionym odpisie dołączony do akt sprawy. Adwokat może sam uwierzytelić odpis udzielonego mu pełnomocnictwa. W toku sprawy na posiedzeniu sądowym pełnomocnictwo może być udzielone ustnie przez oświadczenie, które winno być wciągnięte do protokołu. Pełnomocnictwo procesowe gaśnie zasadniczo przez odwołanie przez stronę lub wypowiedzenie przez pełnomocnika, w stosunku zaś do przeciwnika wygasa ono przez dopełnienie dodatkowych warunków, które są rozmaite, zależnie od tego, czy chodzi o proces, w którym strona może sama działać przed sądem czy też z obowiązkowym zastępstwem adwokackim. W pierwszym wypadku odwołanie lub wypowiedzenie pełnomocnictwa odnosi skutek wobec przeciwnika procesowego dopiero z chwilą zawiadomienia przeciwnika o wygaśnięciu pełnomocnictwa. W sprawie zaś z przymusem adwokackim przeciwnik musi być zawiadomiony za pośrednictwem sądu nie tylko o wygaśnięciu pełnomocnictwa, lecz równocześnie i o ustanowieniu nowego adwokata, jest to bowiem konieczne dla zabezpieczenia procesowi należytego biegu, co bez ustanowienia od razu nowego adwokata byłoby niemożliwe. W razie wypowiedzenia pełnomocnictwa adwokat bezwzględnie obowiązany jest przez dwa tygodnie zastępować jeszcze stronę, inny zaś pełnomocnik obowiązany jest przedsięwziąć tylko czynności konieczne do uchronienia mocodawcy od niekorzystnych skutków prawnych. Tak samo w wypadku śmierci strony lub utraty przez nią zdolności procesowej, pełnomocnik działa do czasu zawieszenia postępowania.

Tak przedstawiają się w streszczeniu obowiązujące obecnie przepisy o zastępstwie stron przez pełnomocników. Przepisy te przyczyniają się niewątpliwie wraz z całym K. P. C. do ujednolinitości praktyki sądowej na terenie całego państwa.

J. Rozenberg, Mgr. praw.

Wnioski do porządku dziennego Dorocznego Ogólnego Zebrania Członków Towarzystwa Kredytowego m. Łodzi.

Do Rady Nadzorczej Towarzystwa Kredytowego m. Łodzi wpłynęły m. in. następujące wnioski szeregu stowarzyszonych do porządku dziennego Dorocznego Ogólnego Zebrania członków Towarzystwa.

Konwersja zaległych rat z przed 1 I 1933 r.

„Po uzyskaniu zezwolenia Ministerstwa Skarbu zgodnie z art. 3. Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. o pierwszeństwie hipotecznym i konwersji zaległości od pożyczek instytucji kredytu długoterminowego (Dz. U. R. P. Nr. 94 poz. 810), Towarzystwo Kredytowe m. Łodzi konwertuje osobom, które złożyły oświadczenie podania zgodnie z obwieszczeniem Dyrekcyi Towarzystwa z lutego ub. r. wszystkie zaległe raty aż do lipcowej 1932 r. włącznie, na warunkach, które ustala połączone władze Towarzystwa, z tem, że żądający konwersji winien w terminie do dnia 15 czerwca 1933 r. wpłacić sumę, równą połowie raty, przypadającej od niego przed 1 I 1933 r., oraz do dnia 15 lipca 1933 r. wnieść pełną, przypadającą od niego ratę styczniową 1933 r. Wpłaty dokonane w czasie od 1 I 1933 r. winny być traktowane jako wpłacone na poczet sum, które w myśl poprzedniego ustępu mają być uiszczone dla uzyskania konwersji zaległości.”

Uzasadnienie.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1932 r. o pierwszeństwie hipotecznym i konwersji zaległości od pożyczek instytucji kredytu długoterminowego (Dz. U. Nr. 94 poz. 810), umożliwiło pod względem prawnym towarzystwom kredytowym przyjście z pomocą członkom Towarzystwa, którzy z powodu ciężkiej sytuacji własności nieruchomości, spowodowanej okolicznościami od niej niezależnymi, nie byli w stanie podolać ciężarom, wynikającym z zaciągnięcia pożyczki Towarzystwa Kredytowego, wziętej przecież w kolosalnej większości wypadków tylko na cel spłaty wierzytelności przedwojennych. Władze łódzkiego Towarzystwa Kredytowego uczyniły w sprawie tej dwa kroki, a mianowicie: zaważwały zainteresowanych do składania podań o konwersję, a następnie, po rozpatrzeniu tychże, zawiadomiły petentów o wysokości i terminach wpłat, jakie ci ostatni muszą uiszczyć, celem dokonania konwersji resztujących należności.

Jednakże zarówno terminy jak i żądane sumy okazały się zbyt wygórowane w stosunku do możliwości płatniczych petentów. Wpłacenie bardzo poważnych sum zostało ustalone w obrębie jednego kwartału i to na jego początku, a jak wiadomo komorne obecnie wpływa w najlepszym razie około końca kwartału.

Wobec powyższego zmuszeni jesteśmy zaproponować, ażeby: 1) sumy żądanych wpłat ograniczyć do pół raty starej w przeciwieństwie do żądanej przez Dyрекcyję ok. jednej takiejże raty, 2) terminy wpłat przesunąć z 15 kwietnia na 15 czerwca, a z 15 maja na 15 lipca r. b. W ten sposób członkowie będą mogli przynajmniej częściowo wykorzystać jeszcze wpływy z kwartału lipcowego dla oświadczeń wpłat.

Pozatem proponujemy równocześnie, ażeby wpłaty, dokonane, poczynając od 1 I r. b., były zaliczone na poczet wpłat, warunkujących konwersję. Jest to konieczne ze względu na to, aby lojalni płatnicy, którzy w miarę możliwości, nieraz z wielkim nawet uszczerbkiem dla innych swych zobowiązań, pospieszyli wpłacić, ile tylko mogli, nie znaleźli się w sytuacji gorszej, aniżeli ci, którzy tego nie uczynili.

* * *

Do § 3 Ustawy dodaje się ustęp drugi o brzmieniu następującem:

„Dla umożliwienia ulg dla stowarzyszonych w spłacaniu zaległych rat, Towarzystwo ma prawo na zasadzie uchwały Dyrekcyi, zatwierdzonej przez Komitet Nadzorczy Towarzystwa, zaciągnąć pożyczkę do wysokości, równej jednej racie, przyczem spełnienie zapłaty długu zabezpiecza się zbiorową odpowiedzialnością członków Towarzystwa, jak to ma miejsce i w ustępie poprzednim”.

Uzasadnienie.

Sytuacja członków Towarzystwa Kredytowego, jako właścicieli nieruchomości, budzi poważne obawy, że w niedalekim już momencie może zająć potrzeba udzielenia im poważniejszych ulg. Ze zaś z drugiej strony musimy dbać usilnie o punktualną wypłatę kuponu, zająć może konieczność zaciągnięcia przez Towarzystwo pożyczki, bądź to od instytucji finansowych prywatnych, bądź państwowych. Wobec tego, że dotychczasowy statut Towarzystwa nie przewiduje wogóle możliwości zaciągnięcia jakichkolwiek zobowiązań finansowych, w przewidywaniu wyluszczonej wyżej konieczności proponujemy uzupełnienie § 3 statutu w sposób, który uprawní władze Towarzystwa Kredytowego do zaciągnięcia pożyczki w wysokości jednej raty. Wysokość pożyczki ogranicza się jedną ratą, gdyż jest to maksymalna kwota, jaka ze względu na bezpieczeństwo wypłaty kuponu może być jednorazowo potrzebna.

* * *

§ 31 Ustawy uzupełnia się ustępem 2-gim o brzmieniu następującem:

„Pod warunkiem, jak i wyżej, zupełnego zabezpieczenia spłaty długu, Towarzystwo może zezwolić na rozdział pożyczki nawet wówczas, gdy nie następuje podział nieruchomości, lecz należy ona do więcej aniżeli jednej osoby”.

W § 9 początek ustępu pierwszego otrzymuje brzmienie następujące:

„Pożyczka Towarzystwa zabezpieczoną być winna hipotecznie na nieruchomości i t. d.”.

Uzasadnienie.

Charakterystyczną cechą nieruchomości łódzkich, obciążonych pożyczkami Towarzystwa, szczególnie większych, jest, że należą one w kolosalnej ilości wypadków do więcej aniżeli jednego właściciela. Dzięki szybko zmieniającym się koniunkturą gospodarczą, częstokroć między współwłaścicielami powstaje wielka różnica w ich sytuacji materialnej. Powoduje to przede wszystkim częstokroć bardzo znaczne straty dla stron, gdyż nieraz przez to, że strona gospodarczo słabsza nie może w terminie uiścić przypadających od niej rat, strona druga absolutnie bez winy musi ponosić znaczne koszty, bądź to z tytułu kar za zwłokę, a często nawet i kosztów licytacyjnych. W razie szczególnie niesprzyjających okoliczności może dojść nawet do zrujnowania współnika przez licytację za zaległe raty, pomimo, że jedna ze stron przypadającą na nią część mogła i chciała zapłacić. Powoduje to również straty i niedogodności dla samego Towarzystwa, gdyż często w wypadkach, gdy przynajmniej część należnych rat mogłaby być zapłacona w terminie, z winy słabszej strony nic nie zostaje zapłacone.

Z uwagi na wprowadzenie z dniem 1 stycznia 1933 nowego Kodeksu Postępowania Cywilnego, przewidującego możliwość licytowania nieruchomości częściami, Towarzystwo Kredytowe otrzymuje możliwość ewentualnego podziału pożyczki pomiędzy współwłaścicielami, oczywiście z warunkiem, że podział taki nie narazi w niczem bezpieczeństwa pożyczki. W tym też celu projektujemy uzupełnienie § 31 Ustawy, które da podstawy prawne dla dokonywania odpowiednich podziałów pożyczki. Dla uniknięcia sprzeczności między nowem brzmieniem § 31 a § 9 proponujemy równocześnie wykreślenie w tym ostatnim słowa „całej” z pierwszego zdania tego paragrafu.

* * *

§ 77 Ustawy Towarzystwa otrzymuje brzmienie następujące:

„Jeżeli dłużnik nie uiści w terminie należnych od pożyczki procentów i umorzenia, daną mu będzie trzymiesięczna zwłoka, licząc od upłynionego terminu, za opłatą od całej nieuiszczonej sumy procentów za zwłokę w wysokości niewyższej niż $\frac{1}{2}$ od stu za każdy miesiąc, licząc je aż do dnia zapłaty zaległości lub sprzedaży nieruchomości, przyczem części miesiąca przyjmuje się: mniej niż 16 dni za pół miesiąca, a 16 dni i więcej — za miesiąc.

DYRKECJA

Łódzkiego Towarzystwa Elektrycznego, Spółki Akcyjnej, (ELEKTROWNIA ŁÓDZKA)

zawiadamia PP. Odbiorców, że ceny energii elektrycznej za miesiąc **MARZEC** 1933 roku, obliczone na dzień 7 kwietnia 1933 roku stosownie do §§ 75, 80, 81, 82 i 96 uprawnienia rządowego Nr. 12, wynoszą za jedną kilowatogodzinę: dla światła 89.26 gr. a dla siły 33.06 gr. z opustami, przewidzianymi w uprawnieniu rządowym.

Zarazem zaznacza się, że obliczone podług uprawnienia i podane powyżej ceny nie wpłyną na zmianę dotychczas pobieranych cen za energję elektryczną

Wysokość odsetek za zwłokę w granicach, przewidzianych w ustępie poprzednim, ustala corocznie Ogólne Zebranie członków Towarzystwa. Uchwała, przekraczająca tę granicę, wymaga zatwierdzenia Ministerstwa Skarbu".

Uzasadnienie.

Sytuacja gospodarcza kraju wywołała konieczność obniżki zbyt wygórowanych procentów we wszelkich dziedzinach kredytu. Wyrazem tej konieczności jest zarówno cały szereg ustaw, obniżających oprocentowanie, które w ostatnim czasie zostały przez rząd i ciała ustawodawcze wydane, jak i niektóre nowozatwierdzone przez rząd ustawy instytucji kredytowych (np. Warszawskiego Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego), w których odsetki za zwłokę zo-

stały obniżone.

Krok w tym kierunku musimy i my uczynić, tembardziej, że znana wszystkim wprost tragiczna sytuacja materialna właścicieli nieruchomości zmusza nas do traktowania przepisów ustawy, oprocentowujących zaległe raty, nie jako sankcje karne, a poprostu jako zwykłe odsetki.

Konsekwencją naszego powyższego stanowiska jest wniosek, który z jednej strony oznacza sprawiedliwe i przystosowane do możliwości płatniczych dłużnika granice tych odsetek, z drugiej zaś przez uzależnienie każdorazowej ich wysokości od uchwały Ogólnego Zebrania, uelastycznia całą tę sprawę. Dzięki temu wysokość odsetek będzie mogła być dostosowana do aktualnych warunków ekonomicznych, panujących w własności nieruchomości.

Ustawa o ulgach w zakresie oprocentowania i terminów spłaty wierzytelności hipotecznych.

Cieężka sytuacja własności nieruchomości w Polsce skłoniła rząd do wprowadzenia dla dłużników kredytu hipotecznego pewnych ulg, mających na celu umożliwienie zadłużonym właścicielom nieruchomości, a przecież takich jest coraz więcej, wywiązania się z zobowiązań i uniknięcia w ten sposób grożącej im ruiny materialnej. Wślad za ustawą o obniżeniu oprocentowania i przedłużeniu okresów umorzenia wierzytelności długoterminowych, zabezpieczających listy zastawne, wprowadzającą zmniejszenie rat od pożyczek długoterminowych, zaciągniętych w okresie powojennym, wydana została ustawa o ulgach w zakresie oprocentowania i terminów spłaty wierzytelności hipotecznych.

Ponieważ ustawa ta ma dla właścicieli nieruchomości nader doniosłe znaczenie, przytaczamy ją poniżej w całości.

Art. 1. (1) Odsetki od wierzytelności hipotecznych, istniejących w dniu wejścia w życie ustawy niniejszej, należne za czas od dnia 1 kwietnia 1933 r. choćby już zasądzone, obniża się do 6 proc. w stosunku rocznym.

(2) Przepis powyższy dotyczy wierzytelności, zabezpieczonych hipoteką umowną (umownem prawem zastawu), oraz długów gruntowych, — bez względu na to, czy zabezpieczenie jest ujawnione w wykazie hipotecznym czystym wpisem (intabulacją), czy przez zastrzeżenie (prenotację).

(3) Wierzytelności, zabezpieczone kaucją hipoteczną (hipoteka zabezpieczająca), nie są wierzytelnościami hipotecznymi w rozumieniu niniejszej ustawy.

Art. 2. Spłata kapitału wierzytelności, zabezpieczonych hipoteką umowną (umownem prawem zastawu), oraz spłata kapitału długów gruntowych nie może być wymagana w terminie przed dniem 1 października 1934 roku.

Art. 3. Niedopuszczalna jest do dnia 1 października 1934 r. egzekucja kapitału wierzytelności, wymienionych w art. 2; egzekucja odsetek kosztów jest dopuszczalna.

Art. 4. Dłużnik nie ma prawa korzystać z przepisów art. 2 i 3 w takim zakresie, w jakim może lub będzie mogło być dokonane potrącenie wzajemnych należności między nim a wierzycielem.

Art. 5. (1) Nieważne są postanowienia umowy, zawarte przed wejściem w życie niniejszej ustawy, w

myśl których w razie ustawowego obniżenia odsetek:

1) dłużnik obowiązany jest zrzec się korzyści, wynikających dla niego z tytułu tego obniżenia;

2) wierzytelność staje się wymagalna lub może być przedterminowo wypowiedziana.

(2) Nieważność powyższych postanowień umowy nie pociąga za sobą nieważności innych jej postanowień.

Art. 6. Wierzycielowi służy prawo domagania się wcześniejszej spłaty kapitału, jeżeli zmniejszenie się wartości zabezpieczenia rzeczowego było spowodowane czynem dłużnika. Obniżenie się wartości nieruchomości skutkiem ogólnych warunków gospodarczych nie może być powodem wypowiedzenia wierzytelności.

Art. 7. (1) Jeżeli dłużnik zapłacił odsetki należne za czas od dnia 1 kwietnia 1933 r. ponad miarę, określona w ustawie niniejszej, ma prawo zarachować nadpłacone odsetki na najbliższe raty procentowe od wierzytelności.

(2) Dłużnik ma prawo żądać, aby wpłacone przez niego dobrowolnie odsetki były przede wszystkim zarachowane na odsetki należne za czas od 1 kwietnia 1933 r., choćby nie były jeszcze zapłacone odsetki za czas przed tym terminem.

Art. 8. Wierzyciel należności, której zapłata ulega odroczeniu z mocy niniejszej ustawy, może wypowiedzieć przedterminowo kapitał wierzytelności, jeżeli dłużnik zalega z zapłatą odsetek, należnych za czas od dnia 1 kwietnia 1933 r. dłużej niż 3 miesiące.

Art. 9. Jeżeli strony umowy się, że w razie niezapłacenia w terminie odsetek, biec będą odsetki wyższe, to w razie niezapłacenia odsetek, przypadających za czas od dnia 1 kwietnia 1933 r., rygor ten pozostaje w mocy z tem zastrzeżeniem, że umówione odsetki wyższe nie mogą przekraczać 8 proc. w stosunku rocznym.

Art. 10. (1) Z ulg, przewidzianych ustawą niniejszą, korzystają również dłużnicy osobiście odpowiedzialni za wierzytelność hipoteczną.

(2) Zabezpieczenie hipoteczne odsetek wygasa dla tej ich części o którą zostały obniżone.

(3) Ułgi w zakresie oprocentowania i terminów spłaty, ustanowione ustawą niniejszą, osiągają skutek z mocy samego prawa wobec stron i osób trzecich na-

wet bez ujawnienia ich w wykazie hipotecznym (w księdze gruntowej).

Art. 11. (1) Jeżeli zdolność płatnicza i możliwości gospodarcze dłużnika pozwalają mu na spłacenie kapitału wierzytelności, którego spłata została odroczone ustawą niniejszą, wierzyciel ma prawo żądać uchylenia odroczenia spłaty, przewidzianego w art. 2.

(2) Ciężar dowodu co do zdolności płatniczej i możliwości gospodarczych dłużnika spoczywa na wierzycielu. Spłata kapitału może być rozłożona na raty.

(3) Do orzekania powołane są sądy według zasad kodeksu postępowania cywilnego. Jeżeli chodzi o wierzytelności, zabezpieczoną na nieruchomości, stanowiącej gospodarstwo wiejskie, do orzekania powołane są właściwe urzędy rozjemcze.

Art. 12. Postanowienia ustawy niniejszej nie dotyczą:

1) wierzytelności instytucji kredytu długoterminowego, zabezpieczonych w listach zastawnych, obligacjach lub gotowiznie, oraz wierzytelności, zabezpieczających obligacje własne (częściowe zapisy długu) instytucji przemysłowych i fundacji;

2) wierzytelności banków państwowych, przedsiębiorstw bankowych, wymienionych w art. 2, 3 i 119 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1928 r. o prawie bankowym (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 321), spółdzielni kredytowych, należących do tych związków rewizyjnych których listę ustali Minister Skarbu, Centralnej Kasy Spółek Rolniczych, Krajowej Kasy Pożyczkowej w Poznaniu, Pomorskiej Kasy Pożyczkowej w Toruniu, komunalnych kas oszczędności, Galicyjskiej Kasy Oszczędności, gminnych kas pożyczkowo-oszczędnościowych, wierzytelności instytucji ubezpieczeniowych, mających siedzibę w kraju, instytucji finansowych i ubezpieczeniowych, mających siedzibę zagranicą, oraz zakładów ubezpieczeń społecznych;

3) wierzytelności, powstałych po dniu 1 lipca 1932 r.

Art. 13. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom Sprawiedliwości i Skarbu.

Art. 14. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki.

Prezes Rady Ministrów: A. Prystor.

Minister Sprawiedliwości: Czesław Michałowski.

Minister Skarbu: Wł. Zawadzki.

Z działalności Towarzystwa Kredytowego m. Łodzi za 1932 r.

Mamy przed sobą sprawozdanie Dyrekcji Towarzystwa Kredytowego m. Łodzi za rok 1932, które przedłożone będzie ogólnemu zebraniu członków do zatwierdzenia.

We wstępie zaznaczono, że w roku 1932, szczególnie pod koniec, ruch pożyczkowy był słaby wskutek zlej koniunktury i niskiego kursu listów zastawnych. Ogółem w roku 1932 zaciągnięto pożyczek w 8procentowych listach zastawnych na zł. 3 085 000, gdy w poprzednim roku suma wypłaconych pożyczek wynosiła zł. 10 859 500.

Wykonanie budżetu na rok 1932, obejmującego po stronie dochodów i rozchodów sumę zł. 525 000, wykazało w przychodzie sumę zł. 622 940,77^{1/4}, przyczem nadwyżka dochodów nad rozchodami wynosi zł. 7022,40^{1/4}, która to kwota zarachowana została na kapitał zasobowy.

W przychodzie jest rażąca przewyżka osiągniętych wpływów z tytułu kar za zwłokę, prelimitowano bowiem zł. 230 000, a wpłynęło 288 827,61. Tłumaczy się to tem, że Dyrekcja dopiero pod koniec roku przyjmowała wpłaty z doliczeniem ¹/₂ proc. za zwłokę, przez większą zaś część roku liczono 1 procent.

Z tytułu procentów osiągnięto zł. 154 344,01 zamiast prelimitowanych zł. 119 957,05. W bilansie umieszczona jest nowa pozycja dopłat przez nowonabywców przy spłacie pożyczek, które przyniosły zł. 11 337,16. Dopłaty te były pobierane, pomimo, że w etacie, przyjętym przez Ogólne Zebranie, nie były one przewidziane.

W rozchodzie również przekroczone zostały niektóre pozycje. Z tytułu podatków wpłacono zł. 208 320,55 zamiast prelimitowanych zł. 112 740. Na ogłoszenia, druki, sprawozdania wydatkowano zł. 13 362 zamiast zł. 10 000, na cele filantropijne i społeczne przekroczone budżet o zł. 1 360,05 (wydatkowano zł. 16 360 gr.05).

Fundusz dyspozycyjny został prawie całkowicie wyczerpany. Opłata giełdowa i prowizja od zrealizowanych kuponów wyniosła zł. 7185,50 zamiast prelimitowanych zł. 12 000, co tłumaczy się tem, że po pierwsze wydano mniej listów zastawnych a po drugie więcej wypłat kuponów dokonano bezpośrednio w kasach Towarzystwa, co umożliwiło oszczędności w wypłacie prowizji.

Z pośród większych wydatków, umieszczonych pod wspólną pozycją extraordinaria na podróże w celach Towarzystwa wydatkowano zł. 2775. Za sprawdzenie dowodów kasowych wpłacono zł. 3000, jako zwrot nadpłaty na administrację za Nr. ND 803c zanotowano zł. 1275,83. Wydatki, związane z obchodem jubileuszu Towarzystwa i dyrektora biura wyniosły zł. 1730,65, na roboty murarskie zł. 6232,39. Z funduszy na cele filantropijne i społeczne największy zasilek otrzymała Łódzka Straż Ogniowa Ochotnicza (zł. 5000).

W ubiegłym roku sprawozdawczym nareszcie zrealizowana została uchwała ogólnego zebrania z 1920 r. w sprawie ustawienia w gmachu Towarzystwa popiersia długoletniego prezesa Dyrekcji ś. p. Edwarda Herbsta. Popiersie, wykonane przez artystę rzeźbiarza K. Konopkę, ustawiono w sali ogólnych zebrań.

Sprawozdanie zawiera również wzmiankę o budowie gmachu na hipotekę okręgową na posesji Towarzystwa Kredytowego. Na budowę tę ogólne zebranie wyasygnowało zł. 250 000. Gmach oddany został do użytku 1 4 33 na 20 lat za czynszem dzierżawnym 20 000 zł. rocznie.

W sprawozdaniu znajduje się też wzmianka o kontroli przeprowadzonej w roku ubiegłym w Towarzystwie Kredytowym przez komisję Ministerstwa Skarbu, Bilans Towarzystwa na 1 9 32 został przez tę Komisję przyjęty.

W roku 1932 wymieniono listy zastawne rublowe na złotowe:

5 proc. rbl.	2 265 600 na zł.	212 850,—
4 ¹ / ₂ proc. rbl.	148 250 na zł.	41 025,—

Z powodu niepłacenia rat wystawiono na licytację 330 nieruchomości, sprzedano z licytacji — 7. Suma, osiągnięta ze sprzedaży pokryła tylko 1,8 udzielonych pożyczek, co tłumaczy się złą koniunkturą i brakiem kupców.

Kurs listów zastawnych podany jest podług notowań warszawskiej giełdy. Najwyższy kurs notowany był dnia 16 kwietnia 1932 r. po 61,71 i najniższy — 15 grudnia 1932 r. po 41,50. Należy żałować, że zarówno w omawianym sprawozdaniu jak i w księdze jubileuszowej z okazji 60-lecia nie podano kursu 4¹/₂ i 5 procentowych listów zastawnych.

Z końcem roku sprawozdawczego stan zahipotekowania pożyczek 4¹/₂ proc., 5 proc. i 8procentowych wynosił razem zł. 73 267 950, w tem 8procentowych zł. 60 124 300,—

Pożyczki te były zahipotekowane na 1658 nieruchomościach łódzkich, na 4 zgierskich i dwóch w Rudzie Pabjanickiej w ilości zł. 73 267 950, —

W zestawieniu papierów procentowych własnych Towarzystwa umieszczona jest pozycja 8procentowych listów zastawnych wartości nominalnej 284 100; jako wartość rzeczywistą tych listów na dzień 31 XII 32 podano sumę zł. 191 278,72, co jest w rażącej sprzeczności z podanym w temże sprawozdaniu kursem listów zastawnych, który w grudniu ub. roku wynosił 41,50. Obliczone po tym kursie listy zastawne Towarzystwa dałyby wartość rzeczywistą zł. 117 901,50, t. j. o zł. 73 377,22 mniej.

Wszystkie domy, na które udzielone są pożyczki, mają szacunek techniczny zł. 133 431 110,27. Cena sprzedaży wynosi zł. 142 084 000, ubezpieczenie od ognia — zł. 142 926 187, dochód roczny z tych nieruchomości — zł. 14 709 423, —

Zaległe raty od pożyczek wynosiły na dzień 1 I 1933 zł. 3 720 330,28³/₄.

Należność za kupony ubiegłe niewypłacone wynosi:

za kupony 5procentowe	zł. 500 780 64 ¹ / ₂
„ „ 4 ¹ / ₂ „	„ 215 361,42 ¹ / ₄
„ „ 8 „	„ 51 13940

razem zł. 767 281,46³/₄

Znaczne sumy niezrealizowanych kuponów 4¹/₂ proc. i 5procentowych pożyczek tłumaczą się tem, że pozostają

jeszcze w obiegu niewymienione listy zastawne rublowe i markowe:

4 ¹ / ₂ procentowe na zł.	1 232 055,83
5 „ „ „	583 571,27
razem zł.	1 815 627,10

Za listy zastawne wylosowane 4¹/₂ proc., 5 proc. i 8 proc. należność wynosi zł. 66 475.

Stan czynny bilansu wykazuje: gotówką w kasie zł. 38 169/55, rachunki przekazowe w bankach zł. 2 342 607,34¹/₂, papiery procentowe własne zł. 293 933,17, kupony zrealizowane przed terminem — zł. 325 176,12¹/₂.

Sprawy kominiarskie.

W sprawie niesłusznego uprzywilejowania zarobków kominiarzy, przez przyznanie im prawa egzekucji skarbowej ze szkoda dla właścicieli nieruchomości, stowarzyszenia właścicieli nieruchomości m. Łodzi wystosowały do p. Prezesa Izby Skarbowej memoriał następującej treści:

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej o prawie przemysłowym weszło w życie w dniu 16 grudnia 1927 r. i z tym dniem utraciły moc obowiązującą wszelkie sprzeczne z nim postanowienia ustaw i rozporządzeń (Rozp. Pr. R. P. z 7 6 27 r. Dz. U. Nr. 53 poz. 468 art. 198 ust. 2).

Jednym z tych sprzecznych z polskim prawem przemysłowym rozporządzeń były przepisy z dziedziny kominiarstwa, wydane dla miast i miasteczek przez byłego gubernatora Kaliskiego z 12 września 1842 r. Przepisy te jak i wiele innych podobnych przepisów byłych władz rosyjskich w dziedzinie przemysłowo-budowlanej, były fragmentarycznym, w miarę zainteresowań dnia, organizowaniem w znaczeniu administracyjnym poszczególnych przejawów działalności przemysłowej i budowlanej, która to działalność za rosyjskich czasów nie podlegała naogół żadnym wybitniejszym ograniczeniom natury prawno-administracyjnej, gdyż interes państwa zaborczego zmierzał w tym kierunku, że byle opłacić patent — a można wykonywać zarobkowo przemysłowość każdemu naogół, jak mu się podobało.

Przemysł kominiarski jednak zahaczał o kwestję bezpieczeństwa, należał zatem do przemysłów bardzo instrymentnych, grupował w sobie jednostki naogół inteligentne i stąd dążność byłych władz nadzorczych do zorganizowania tej przemysłowości i ściślejszego dozoru tej dziedziny zarobkowej.

Przyznając organizacjom kominiarskim pozornie pewne jakgdyby przywileje, a więc rewirowanie posesyj, stałe taryfowe dochody dla członków i t. p., z drugiej strony władze rosyjskie zaprowadziły już we własnym interesie fiskalny przymus notowania w specjalnej książeczce każdorazowego czyszczenia kominu, a nawet ściąganie odnośnych opłat taryfowych w drodze administracyjnej, jako dalszy ciąg administracyjnej opieki specjalnej nad zawodem kominiarskim w celach fiskalnych.

Nie da się zaprzeczyć, że kwestja wycieru kominów jest dla bezpieczeństwa publicznego zagadnieniem nader ważnym, nie da się też zaprzeczyć, że już choćby z tego powodu piecza nad wykonywaniem zawodu kominiarskiego winna należeć do władz państwowych.

Polskie prawo przemysłowe dało też temu wyraz w postanowieniu art. 8 ustęp 2, zaliczając przemysł kominiarski do przemysłów koncesjonowanych, wymagających specjalnych kwalifikacji i specjalnego zezwolenia na wykonywanie.

Ale poza to nasze prawo przemysłowe zrywa — i słusznie — z pozorami specjalnego fortyfikowania tego zawodu, tak jak innym zawodom przemysłowym przyznaje zawodowi kominiarskiemu możność zrzeszania się w korporacje na ogólnych zasadach (art. 9), zastrzega dla władzy prawo zatwierdzania statutów tej korporacji (art. 73), a nadając odnośnym korporacjom prawo osoby prawnej (art. 77), w art. 82 każe pokrywać koszty, związane z utworzeniem i działalnością korporacji, z przewidzianych statutowo składek członków.

W ten sposób każda korporacja przemysłowa, a więc i kominiarska posiada cechy zrzeszenia zorganizowanego i osobowość prawną na równi z każdym innym stowarzyszeniem o zatwierdzonym przez władze statucie.

Statut wzorowy, przewidziany dla tego rodzaju korporacji w polskim prawie przemysłowym, przewiduje sposoby przysparzania dochodów zrzeszeniu, jako organizacji, nie zaś członkom takiego czy innego zrzeszenia, przyczem odnośne opłaty członkowskie posiadają charakter opłat dobrowolnych, od których uiszczania zależy też częściowo i członkostwo, które nie jest przymusem dla każdego zosobna kominiarza.

W myśl powyższych, zupełnie wyraźnych zasad prawa przemysłowego, zawiązała się w Łodzi korporacja przemysłu kominiarskiego na Województwo Łódzkie z siedzibą w Łodzi.

Że korporacja ta uważa sobie za obowiązek dbać między innymi także i o materialne interesy swych członków, traktować to należy nietylko jako coś zupełnie naturalnego, ale i jako rzecz nader chwalebna.

Widząc zatem, że za świadczone usługi w formie wycieru kominów, a więc za świadczenia natury czysto prywatno-prawnej, właściciele posesyj, trapieni notorycznym brakiem gotówki, zwlekają z płaceniem członkom korporacji, a uważając właściwą drogę sądowo-cywilną do dochodzenia przez członków swych pretensyj o zapłatę za nazbyt uciążliwą i kosztowną, radzi sobie jednak łódzka korporacja przemysłu kominiarskiego w sposób zgola nieoczekiwany. Legitymując się, w najlepszej zresztą wierze, okólnikami Urzędu Wojewódzkiego z 1923 r. i 1926 r., które przypominały, że na podstawie nieobowiązujących już dziś przepisów Gubernatora Kaliskiego należności za czynności kominiarskie miały być ściągane w drodze administracyjnej, oraz na decyzję byłego Komisarjatu Rządu na miasto Łódź z dnia 17 maja 1927 r., stwierdzającą w rozwinięciu powyższych okólników Urzędu Wojewódzkiego, że obowiązek ściągania zaległych opłat od właścicieli posesyj za wycier kominów spada na Magistrat m. Łodzi, zwraca się rzeczona korporacja do władz skarbowych o zastosowanie do tych należności prawa o egzekucji administracyjnej. Uzyskawszy odpowiednie zarządzenie Łódzkiej Izby Skarbowej notyfikuje korporacja o tem stowarzyszeniu właścicieli nieruchomości i rozpoczyna akcję przymusową.

Zwracamy się przeto do Izby Skarbowej Łódzkiej tą drogą, aby raczyła poddać niezwłocznie rewizji swoje w tej mierze zarządzenia.

Administracyjna bowiem egzekucja może być stosowana tylko odnośnie świadczeń pieniężnych, nakładanych z tytułu publiczno-prawnego na rzecz władz państwowych, samorządowych i instytucyj prawa publicznego lub odnośnie świadczeń pieniężnych, którym obowiązujące przepisy przyznają prawo ściągłości w trybie administracyjnym (art. 24 rozp. Prez. Rzecz. z 22 3 28 r. o postępowaniu przymusowym w administracji Dz. U. Nr. 36 p. 342 i rozp. Rady Min. z 25 6 32 roku Dz. U. Nr. 62 poz. 580).

Świadczenia zaś za wycier kominów są świadczeniami, pochodzącymi nie z tytułu publiczno-prawnego, lecz z tytułu prywatno-prawnego, jako przewidziany w kodeksie cywilnym najem usług, i dochodzenie tychże należy do zwykłej drogi sądowo-cywilnej, mimo, iż ujęte są w taryfie, zatwierdzonej przez władzę przemysłową, stosownie do postanowień prawa przemysłowego, poza to ani prawo przemysłowe ani żadne obowiązujące przepisy należnościom tym ani innym podobnym, chociażby zatwierdzonym w formie taryfy maksymalnej, nie przyznają prawa ściągłości w trybie administracyjnym, obowiązujące zaś dawne przepisy rosyjskie

w tej sprawie straciły moc obowiązującą łącznie z zarządzeniami władz Rzeczypospolitej, opartymi na tych przepisach, z chwilą wejścia w życie prawa przemysłowego z 7 6 1927 jak to wyżej przytoczono. Korporacja kominiarska nie jest instytucją prawa publicznego, gdyż nie jest związkiem przymusowym, do którego z mocy ustawy należećby się musiało, jak to ma miejsce np. odnośnie zakresu gmin wyznaniowych żydowskich, izb rzemieślniczych, rolniczych, przemysłowo-handlowych i t. p., a jest zrzeszeniem, zorganizowanym dobrowolnie, a więc osobą prawną taką, jak np. zawodowe zrzeszenie robotnicze, lub inne stowarzyszenia.

A przecież bezspornem jest, że żadnemu z podobnych zrzeszeń zawodowych Izba Skarbowa nie przyznałaby prawa egzekucji administracyjnej dla świadczeń nie już noszących charakter zarobku członków, ale nawet dla składek na rzecz zrzeszenia, statutowo przewidzianych.

Z powyższych więc względów wierzymy, że odnośnie taryfowych opłat na rzecz zrzeszonych kominiarzy zaszła omyłka względnie nieporozumienie, dzięki czemu uzyskały one od Izby Skarbowej prawo egzekucji administracyjnej, jakkolwiek są należnościami cywilnymi, nie są przeznaczone dla instytucji prawa publicznego i obecnie obowiązujące przepisy nie przyznają im od dnia wejścia w życie prawa przemysłowego przywileju egzekucji administracyjnej.

Prosimy zatem Izbę Skarbową o możliwe niezwłoczne wydanie zarządzeń, aby wniosków egzekucyjnych w tych sprawach podległe urzędy skarbowe nadal nie przyjmowały, a wszczęte egzekucje umarzały po myśli § 35 lit. a rozp. Rady Min. z dnia 25 czerwca 1932 r. Dz. U. Nr. 62 poz. 580.

Memorjał stow. właśc. nieruchomości do p. prezydenta m. Łodzi.

Wobec tego, że Wydział Zdrowotności Publicznej Magistratu m. Łodzi, przeprowadzając ostatnio kontrolę studzien na terenie naszego miasta w licznych wypadkach nakazuje przenieść doły kloaczne na inne miejsce ze względu na nieprzepisową odległość od studni, stowarzyszenia właścicieli nieruchomości w Łodzi złożyły w tej sprawie na ręce p. prezydenta m. Łodzi obszerny memorjał, wyświetlający stan rzeczy w tej dziedzinie.

W memorjale m. in. wskazano, że zarządzenia takie wydawane są także wtedy, gdy woda w studni jest zdatna do użytku według wyników analizy i gdy odległość od dołu kloaczego tylko nieznacznie różni się od przepisowej.

Wykonanie tych zarządzeń jest związane z wielkimi trudnościami natury nie tylko technicznej lecz i finansowej. Przytem żądania Magistratu w tej mierze wydają się wogóle dziwne, gdyż taki stan rzeczy trwa od dziesiątków lat i nie wywołuje zakłóceń w stanie sanitarnym miasta. Odnośne przepisy Nadzwyczajnego Naczelnego Komisarza do spraw walki z epidemiami były wydane w okresie powojennym, a więc w okresie przewidywanych chorób epidemicznych. Dziś epidemie nie zagrażają, a więc przepisy te nie mogą być interpretowane w sensie rozszerzającym. Powoływanie się zaś na przepisy prawa budowlanego z 1926 roku jest niesłuszne, gdyż żadne prawo nie obowiązuje wstecz.

Wkońcu memorjału zaznaczono, że sprawa nieprzepisowej odległości od dołu kloaczego nie jest u nas istotna, gdyż z chwilą przyłączenia domów do sieci kanalizacyjnej doły kloaczne zostaną zupełnie usunięte.

Z powyższych przyczyn właściciele nieruchomości zwrócili się do p. prezydenta z prośbą, aby w wypadkach gdy woda w studni jest zdatna do użytku na podstawie wyników analizy, nie były wydawane zarządzenia przesunięcia dołów kloacznych.

Właściciele Nieruchomości!

Węże do polewania ulic

oraz wszelkie artykuły techniczne poleca

Biuro techn. „AUTO-TECHNIKA“

Łódź, Piotrkowska 67 (w podwórzu) tel. 214-33.

KOMUNIKATY.

Z dniem 30 kwietnia r. b. upływa termin składania zeznań do wymiaru podatku dochodowego na bieżący rok podatkowy.

W związku z tem Zarząd Centralnego Stowarzyszenia Wł. Nieruch., Piotrkowska 46, komunikuje, że biuro Stowarzyszenia przyjmuje do wypełniania zeznania o dochodzie na specjalnie w tym celu wypracowanych formularzach, ułatwiających zestawienie przychodu i rozchodu i dostosowanych do wymagań władz skarbowych.

Ponieważ do ostatecznego terminu składania zeznań pozostało kilka dni, prosimy P.P. Członków o natychmiastowe zgłoszenie się do naszego biura.

Wszelkich informacji udziela biuro Stowarzyszenia, gdzie również nabyć można wzmiarkowane formularze.

Smola.

Smola.

Podajemy do wiadomości, że członkowie naszego Stowarzyszenia mogą otrzymać w Gazowni Miejskiej

smołę po niższej cenie.

W związku z powyższem prosimy PP. Członków o zgłaszanie się do naszego biura, celem otrzymania kwitów do gazowni.

Centralne Stowarzyszenie
Właścicieli Nieruchomości m. Łodzi
i Województwa Łódzkiego w Łodzi
Piotrkowska 46.

Informacje i wiadomości bieżące.

Zeznania o dochodzie za rok 1932.

Przypominamy, że z dniem 30 kwietnia r. b. upływa ostateczny termin składania zeznań o dochodzie za rok 1932.

Równocześnie ze złożeniem zeznania należy uiścić tytułem przedpłaty podatku połowę kwoty, przypadającej od zeznanego dochodu.

Akcja tępienia szczurów.

Stosownie do zarządzenia władz administracyjnych w dniu 27 kwietnia r. b. przeprowadzone będzie na terenie m. Łodzi masowe tępienie szczurów. W terminie wyznaczonym t. j. w czwartek dnia 27 kwietnia wieczorem należy rozłożyć trutki we wszystkich miejscach, gdzie mogą się znajdować szczury.

Każdy właściciel domu obowiązany jest zaopatrzyć się w trutki, które sprzedawane są w poszczególnych dozrach sanitarnych.

Umorzenie i rozkładanie na raty zaległości podatkowych.

Rozporządzeniem Min. Skarbu urzędy skarbowe upoważnione zostały do umarzania zaległości w podatku przemysłowym i dochodowym, pochodzące z okresu do 31 grudnia 1931 do wysokości 100 złotych w każdym z tych podatków dla poszczególnych płatników. W tych samych granicach umarzane będą grzywny, nakładane na podstawie przepisów karnych ustawy o podatku przemysłowym i dochodowym.

Pozatem urzędy skarbowe upoważnione są do obniżenia odsetek za zwłokę: 1) do 3 procent w stosunku rocznym przy spłacie zaległości, pochodzących z okresu do końca 1927, 2) do 6 procent w stosunku rocznym przy spłacie zaległości z okresu od 1 stycznia 1928 do końca roku 1930.

Izby skarbowe mają prawo umarzać zaległości podatkowe dla płatników podatku przemysłowego i majątkowego do 10 tysięcy złotych, podatku od kapitałów i rent do 1000 złotych, podatku gruntowego do 1500 złotych, podatku od nieruchomości do 1000 złotych, podatku od lokali — do 500.

Izbom skarbowym przysługuje również prawo, w razie zawarcia przez płatnika ugody sądowej z wierzycielami, redukującej ich pretensje — do wyrażenia zgody na odpisanie zaległości podatkowych w takim stosunku, w jakim wierzyciele redukują swoje pretensje.

Umorzenie zaległości podatkowych przez urzędy i izby skarbowe następuje albo z urzędu, lub też na skutek wniosku przez płatnika podania.

Dalszy ciąg Ogólnego Zebrania Centr. Stow. Wł. Nieruch.

W dniu 8 kwietnia r. b. odbył się w lokalu Centralnego Stow. Własc. Nieruch. m. Łodzi dalszy ciąg dorocznego ogólnego zebrania członków. Na porządku dziennym była sprawa powiększenia liczby członków zarządu i wybory.

Po powzięciu uchwały o powiększeniu liczby członków Zarządu o 3 odbyły się wybory, które dały wynik następujący: Do Zarządu wybrani zostali (na miejsce ustępujących po trzyletniej kadencji i nowi) pp. L. Doroszow, J. Dering, Marek Fajn, Inż. N. Król, Wł. Lewicki, Mieczysław Prussak, Jerzy Wolf, Majer Zajde i Adolf Żadziwicz. Na zastępców członków Zarządu wybrano pp. adw. A. Fajtłowicza, St. Gancę, I. Liweranta i L. Salomonczyka. Do Komisji Rewizyjnej przeszli pp. Maurycy Prussak, Wiktor Rozenberg, Robert Draeger, A. I. Salomonowicz i Fryderyk Gross.

Tegoroczne Ogólne Zebranie Towarzystwa Kredytowego m. Łodzi

W dniu 26 kwietnia o godz. 6^{1/2}-ej pp. odbędzie się w sali Towarzystwa Kredytowego m. Łodzi przy ul. Pomorskiej Nr. 21 doroczne ogólne zebranie członków.

Do porządku dziennego, zestawionego przez Dyрекcję Towarzystwa, zgłoszony został przez stowarzyszonych szereg wniosków, których treść podajemy na innem miejscu.

Sądząc z ożywionego ruchu przy odbieraniu legitymacji członkowskich, mających służyć jako karty wstępu, tegoroczne ogólne zebranie wzbudza wśród stowarzyszonych wielkie zainteresowanie. Jest to zupełnie zrozumiałe, gdyż na ogólnym zebraniu mają być poruszone nader doniosłe sprawy.

Kwietniowy pobór składek ogniowych

Od 1 kwietnia 1933 r. magistraty rozpoczęły pobór składek za przymusowe ubezpieczenie budowli od ognia w Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych.

Ogólna suma składek za cały rok bieżący preliminowana jest na 46 mil. zł. co stanowi ok. 4 milj. zł. mniej niż w roku ub.

Składka pobierana będzie w 2-ch równych ratach, z których jedna płatna jest w kwietniu, druga w październiku.

Podkreślić należy, że jaknajrychlejsze uregulowanie należnej składki leży w bezpośrednim interesie właścicieli nieruchomości, którzy powinni liczyć się z tem, że po upływie miesięcznego terminu dobrowolnego poboru składki, nieściągnięte należności przekazane zostaną niezwłocznie do przymusowej egzekucji administracyjnej władzom skarbowym.

Wobec tego, że ustawa o przymusowym ubezpieczeniu budowli od ognia w stosunku do opieszalszych płatników przewiduje pewne sankcje przy wypłacie odszkodowań w wypadku pożaru, mianowicie Zakład jest uprawniony do rozkładania wypłaty odszkodowania na dłuższe raty tym pogorzelcom, którzy uchylali się od płacenia składki, — w interesie każdego płatnika jest jaknajszybsze uregulowanie składki.

Doroczne Walne Zgromadzenie Spółdzielczego Banku Kredytowego Właścicieli Nieruchomości m. Łodzi.

W dniu 29 kwietnia r. b. o godz. 8^{1/2}-ej wiecz. odbędzie się w lokalu przy ul. Piotrkowskiej Nr. 39 doroczne walne zgromadzenie członków Spółdzielczego Banku Kredytowego Właścicieli Nieruchomości m. Łodzi.

Do udziału w zebraniu, które w razie należytego zwołania prawomocne jest do uchwał bez względu na ilość obecnych, dopuszczeni będą w myśl statutu tylko członkowie, zaopatrzeni w doręczone im karty wejścia.

Informacyjne Zebranie w Centr. Stow. Wł. Nieruch.

W dniu 12 b. m. odbyło się w lokalu Centralnego Stowarzyszenia Własc. Nier. m. Łodzi informacyjne zebranie w sprawie podatku dochodowego.

Zebranie, na które przybyło około 150 osób, zagał p. inż. Król. Mówca w dłuższym przemówieniu poruszył różne sprawy w związku z zestawieniem zeznania o dochodzie z nieruchomości, oraz wyjaśnił, jakie pozycje rozchodowe uważane są przez władze skarbowe za niepotracalne z dochodu.

Na szereg pytań ze strony zebranych wyczerpujących odpowiedzi udzielili pp. Król, Wolf i in.

Oplaty na Fundusz Pracy od uposażeń dozorców domowych

Ustawa o Funduszu Pracy, o której donosiliśmy już w poprzednim numerze, oprócz opłaty od czynszów komornianych przewiduje także opłatę od wynagrodzenia dozorców. W myśl tej ustawy osoby pobierające uposażenie służbowe bądź stałe wynagrodzenie za najemną pracę, opłacają 1 proc. całkowitego dochodu, osiągniętego z tych źródeł. Taką opłatę w wysokości 1 proc. obowiązani są uiszczać pracodawcy, zatrudniający pracowników. Wynika stąd, że do uiszczenia wymienionej opłaty obowiązani są także dozorczy domowi i właściciele nieruchomości. Opłaty te winny być wniesione do kasy chorych do końca miesiąca, następującego po wypłacie wynagrodzenia. Równocześnie należy złożyć wykaz uiszczanych opłat z wyszczególnieniem, kto, ile, z jakiego tytułu i za jaki okres czasu wnosi opłatę.

Należy zaznaczyć, że ostatnie słowo w tej sprawie ma do wypowiedzenia jeszcze Minister Opieki Społecznej, który może ustalić dla otrzymujących wynagrodzenie, nieprzekraczające 150 zł. miesięcznie, opłaty ryczałtowe, zamiast wyżej wymienionych procentowych. To też do tej sprawy jeszcze powrócimy.

Zaległości komorniane w domach na Rokicju.

W dniu 1 lutego 1933 r. Stow. Wł. Nieruch. przedmieścia Rokicie przeprowadziło ankietę o zaległościach komornianych i stosunku procentowym bezrobotnych lokatorów.

Zbadano ogółem 125 domów. Ogólne roczne komorne w tych domach wynosi 579 196 zł., zaległości komorniane na dzień 1 stycznia 1933 r. wynosiły zł. 152 899, co stanowi 26,4 proc. W objętych ankietą domach zamieszkuje łącznie 3149 osób, w tem 1165 bezrobotnych, co stanowi 37 proc. Szczegółowe zestawienie danych według kategorii domów w zależności od dochodu brutto wykazuje, że zaległości komorniane w najmniejszej kategorii domów dosięgają aż 40 proc. rocznego komornego brutto, a ilość bezrobotnych w największej kategorii domów, z których największy dom przynosi 26 000 zł. rocznie — wynosi aż 44,8 proc. ogółu lokatorów.

Oczywiście ilość bezrobotnych wzrasta, i tem samem z każdym dniem wzrastają zaległości komorniane, które prowadzą własność nieruchomą do bezwzględnej ruiny.

Sprawozdanie Banku Przemysłowców Łódzkich za 1932 r.

Ogłoszone przez Bank Przemysłowców Łódzkich sprawozdanie z działalności za rok 1932 wykazuje, że i ta poważna instytucja bankowa odczuła skutki ogólnego kryzysu gospodarczego, co przejawiało się w skurczeniu się obrotów na wszystkich rachunkach.

Na dzień 31 grudnia 1932 r. Bank Przemysłowców liczył 808 członków wobec 860 członków w roku ubiegłym. Kapitał udziałowy wynosił 3 139 500 (w roku ubiegłym zł. 3 342 000), zasobowy — zł. 500 350. Zysk za rok 1932 zmniejszył się znacznie w porównaniu z latami ubiegłymi i wyniósł zł. 55 058,07. Różnego rodzaju wkłady osiągnęły jednak znaczną sumę zł. 16 182 390,48.

Bliższe szczegóły co do operacji finansowych Banku w roku ubiegłym znajdują czytelnicy w bilansie, ogłoszonym w niniejszym numerze.

Ze starannie opracowanego sprawozdania dowiadujemy się, że Bank Przemysłowców w roku sprawozdawczym stracił trzech gorliwych członków Rady Nadzorczej, a mianowicie: Karola Hoffrichtera, Franciszka Ramischa i Hermana Wernera, którym na wstępie wydawnictwa poświęcono wspomnienie pośmiertne.

W sprawie honorarium adwokatów.

W dniu 6 kwietnia r. b. wydane zostało rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości w sprawie wynagrodzenia adwokatów, uchylające poprzednie rozporządzenie w tym przedmiocie z 13 lutego r. b.

Zmiany, wprowadzone nowym rozporządzeniem, dotyczą wynagrodzenia adwokatów w sprawach upadłościowych, które zostało ograniczone do maksymalnej wysokości 3000 zł. Ustalone stawki wynagrodzenia w sprawach sądowych cywilnych pozostały niezmienione i obliczane są podług tabelki zamieszczonej w marcowym numerze Ł. G. O. Tak samo nie zostały zmienione stawki wynagrodzenia w innych sprawach, prowadzonych przez adwokatów.

Sprawa podatku od lokali

Związki kupieckie złożyły do ministerstwa skarbu memoriał w sprawie nowelizacji ustawy o podatku od lokali.

W memoriale tym zwrócono uwagę na to, że, w myśl obowiązującej ustawy, podstawą wymiaru podatku od lokali podlegających ochronie lokatorów, jest t. zw. podstawowe komorne z roku 1914. Ostatnio, w związku z przeżywanym kryzysem, daje się zauważyć w tych domach objaw obniżania czynszu poniżej tego komornego. Dotyczy to w szczególności lokali handlowych. Mimo jednak obniżenia komornego podatek od lokali wymierzany jest nie na podstawie rzeczywistocie płaconego komornego, lecz na podstawie komornego z roku 1914.

Uważając taki stan rzeczy za niesłuszny, związki kupieckie proszą ministerstwo skarbu o spowodowanie wydania rozporządzenia w tym sensie, aby podstawą wymiaru podatku dla lokali, podlegających ochronie lokatorów, było komorne rzeczywistocie płacone, a nie komorne z roku 1914.

Uwagze posiadaczy ograniczników.

Ponieważ niektórzy posiadacze ograniczników zwracają się przed nadejściem terminu płatności swych rachunków do Dyrekcji Elektrowni z prośbą o odroczenie dnia płatności, co sprzeczne jest z zawartą umową, Dyrekcja Elektrowni zawiadamia, że listy, skierowane w tej sprawie pozostawione będą bez skutku i bez odpowiedzi.

Dyrekcja Łódzkiego Towarzystwa Elektrycznego Sp. Akc. (Elektrownia Łódzka) uprzedza przytem wyżej wymienionych PP. Odbiorców, że terminy, oznaczone na rachunkach są bezwzględnie obowiązujące, gdyż w zależności od nich ustalona została zniżkowa taryfa za energię elektryczną. Nieuregulowane w terminie rachunki spowodują wyłączenie prądu, zgodnie z § 58-a uprawnienia rządowego Nr. 12.

W kraju i poza krajem.

Walne Zgromadzenie Rady Naczelnej Związku Zrzeszeń Własności Nieruchomej Miejskiej w Polsce.

Zarząd Związku Zrzeszeń Własności Nieruchomej Miejskiej w Polsce ustalił termin dorocznego walnego zgromadzenia Rady Naczelnej na dzień 28 maja r. b. Zjazd jak zwykle ma się odbyć w Warszawie.

Zainteresowane zrzeszenia mogą składać wnioski do porządku dziennego zjazdu do dnia 18 maja r. b.

Zmiana stopy procentowej w Czechosłowacji.

W Czechosłowacji ma być ustalona następująca stopa procentowa: dla dłużników na pierwszym numerze hipoteki 6 proc., na następnych numerach — 6½ proc. i wreszcie dla innych kredytów 7 proc.

Dyrekcja Kolei Elektrycznej Łódzkiej, Sp. Akc.,

zawiadamia niniejszym p. p. Akcjonariuszów, że z dniem 18 ym kwietnia 1933 r. wydawane będą p. p. Akcjonariuszom bilety bezpłatne na przejazd tramwajami na nowy okres od 1 maja 1933 r. do 30 kwietnia 1934 r.

Wydawnictwo biletów odbywać się będzie w biurze Zarządu przy ul. Tramwajowej № 6 w godzinach od 8 do 1230 i od 15 do 17 (w soboty od 8 do 1230) za okazaniem oryginalnych akcyj lub kwitów depozytowych, przyczem na każde 50 akcyj wydany będzie 1 bilet.

Bilety, wydane na okres bieżący a znajdujące się w posiadaniu p. p. Akcjonariuszów, po dniu 30 kwietnia r. b. będą nieważne.

BILANS

Spółdzielczego Banku Przemysłowców Łódzkich

z ograniczoną odpowiedzialnością w Łodzi

Łódź, Ewangelicka 15

na 31-go grudnia 1932 roku.

Rok założenia 1881.

Stan czynny	Złote	Złote	Stan bierny	Złote	Złote
Gotowizna w kasie i pozostałości w B ku Polskim, B-ku Gosp. Kraj. i P. K. O.	1 555 741.01		Kapitał udziałowy	3 139 500.—	
Waluty zagraniczne	990 142.05	2 545 883.06	Kapitał zasobowy	500 350.—	
Papiery wartościowe własne		2 151 539.—	Rezerwa z waloryzacji	24 140.34	
Udziały w spółdzielniach kredytowych		2 500.—	Specjalny fundusz rezerwowy	100 000.—	
Weksle zdyskontowane		6 967 569.93	Fundusz dyspozycyjny	381 903.53	4 145 902.87
Pożyczki hipoteczne		344 049.56	Fundusz amortyzacyjny nieruchomości i ruchomości		144 646.—
Rachunki bieżące:			Wkłady		16 182 390.48
a) zabezpieczone	4 853 067.53		Korespondencje „Loro”		
b) niezabezpieczone	1 757 567.84	6 610 635.37	banki krajowe i zagraniczne		167 378.97
Korespondencje „Nostro”			Redyskonto weksli w Banku Polskim		90 255.48
należność w bankach krajowych	969 778.55		Procenty za okres przyszły		86 824.72
należność w bankach zagranicznych	566 455.80	1 536 234.35	Sumy przechodnie		153 132.48
Nieruchomości		659 024.07	Zysk za rok 1932		55 058.07
Wewnętrzne urządzenie		81 450.97			
Sumy przechodnie		126 702.28			
		21 025 588.59			21 025 588.59
Udzielone gwarancje		37 208.—	Gwarancje		37 208.—
Inkaso		507 472.79	Różni za inkaso		507 472.79
Depozyty		4 396 398.74	Różni za depozyty		4 396 398.74
		25 966 668.12			25 966 668.12

Rachunek zysków i strat na 31 grudnia 1932 r.

Winien.	Złote	Złote	Ma.	Złote
Wydatki na utrzymanie biura		649 656.43	Pobrane procenty, prowizja i dampo	2 001 797.26
Różne wydatki		77 434.62	Wpływy na poczet sum dawniej odpisanych	94 828.72
Wydatki operacyjne		644 431.72	Zwrócony przez władze skarbowe nadpłacony podatek dochodowy za 1926 r.	46 130.31
Amortyzacja nieruchomości i ruchomości		13 255.—	Różnice kursu na walutach i dewizach	22 755.22
Straty:			Za wynajęcie nieruchomości	15 960.—
Protesty na 31. 12. 1932 r.	74 746.86		Za wynajęcie kasetek stalowych	42 307.45
Spisane należności	204 247.18		Przeniesienie z roku przeszłego	93 386.72
Strata kursowa na papierach	598 335.80	877 329.84		
Zysk za rok 1932, który w całości przeniesiony został na rok następny		55 058.07		
		2 317 165.68		2 317 165.68

Franciszek Wagner i S=ka

**Fabryka Ogrzewań Centralnych, Wodociągów i Kanalizacji
Wytwórnia Tlenu**

ŁÓDŹ, UL. ŻEROMSKIEGO № 94. TELEFON 198-29.

Wykonuje: Ogrzewania centralne wszelkich systemów dla domów mieszkalnych, fabryk, teatrów, szkół, szpitali, oranżerii etc. — Wodociągi i kanalizacje dla domów, fabryk etc. — Urządzenia hydrantowo-przeciwpożarowe. — Przewody rurowe do kotłowni i maszyn dla wysokiego ciśnienia i przegrzanej pary. — Masowa fabrykacja kute-żelaznych rur żebrowych i nag zewnie paropowietrznych.

WYTWORNIA TLENU POLECA:

Tlen techniczny i medyczny i wszelkie materiały i przyrządy w zakres autogenowego spawania wchodzące.

Ważne dla PP. Właścicieli Nieruchomości!

Zakład Blacharsko-Budowlany

Ważne dla PP. Właścicieli Nieruchomości!

„B-CIA HIRSZ” DAWN. RAFAŁ HIRSZ
Łódź, Gdańska 68, telefon 154-50

przyjmuje wszelkie roboty w zakres blacharstwa wchodzące, to jest: krycie i reperację dachów blachą, tekturą smołowcową i smarowanie smołą gazową, zakładanie i reperację gzymsów, rynien i rur. —

ZA DOBROĆ WYKONANIA ROBOTY GWARANTUJEMY. — CENY PRZYSTĘPNE.

Dla członków Centralnego Stowarzyszenia Właścicieli Nieruchomości 10% rabatu. —

AUTO=ASENIZACJA „HYGIENA“

Łódź, Skwerowa 3, telefon 247-29 — Garaże ul. Wierzbowa 6, telefon 101-24.

przyjmuje zamówienia na wywózkę nieczystości z dołów biologicznych i filtrów za pomocą specjalnych samochodów, zaopatrzonych w hermetyczne zbiorniki. Czyści filtry, szlakę i t. p. — Wszelkich informacji udziela Centralne Stowarzyszenie Właścicieli Nieruchomości m. Łodzi, ul. Piotrkowska 46, które również przyjmuje zamówienia.

**Fabryka Przelworów i Tektur
Smołowcowych**

Henryk Lubawski

Łódź, Dowborczyków 24, tel. 159-24.

Dostarcza:

**Tekturę smołowcową
Papę bitumiczną (białą)
Smołę do smarowania dachów
Pak kamienno-węglowy
Masę sklepną
Karbolineum**

w gatunkach najprzedniejszych.

Załączniki

do zeznania o dochodzie

(wykazy przychodu i rozchodu z nieruchomości)

do nabycia

w biurze

Centr. Stow. Wł. Nieruch.,

Piotrkowska Nr. 46.

SPECJALNE DRUKI —

upomnienia dla lokatorów o zapłaceniu

OPLATY KANALIZACYJNEJ

są do nabycia w Centr. Stow. Właścicieli
Nieruchom. m. Łodzi, Piotrkowska 46.

Druciane ogrodzenia, plecionki i tkaniny po bardzo zredukowanych cenach, poleca firma **Rudolf Jung** Wólczańska 151, telefon 128-97 — Rok założenia 1894. —

Obwieszczenie.

Dyrekcja Towarzystwa Kredytowego miasta Łodzi podaje do powszechnej wiadomości, że

Ogólne Zebranie Członków Towarzystwa

odbędzie się w dniu 26 kwietnia 1933 roku o godzinie 6-ej min. 30 wieczorem w gmachu T-wa Kredytowego przy ul. Pomorskiej 21 — Porządek dzienny Ogólnego Zebrania obejmuje:

1. Otwarcie Ogólnego Zebrania przez Prezesa Komitetu Nadzorczego
2. Wybór Prezesa Ogólnego Zebrania
3. Powołanie przez Prezesa Ogólnego Zebrania, z pośród obecnych, asesorów i sekretarza
4. Sprawozdanie Dyrekcji za rok 1932-33
5. Wniosek Władz Towarzystwa o zmianę § 49 Ustawy
6. Wniosek Władz Towarzystwa o wyjście do emerytury długoletniego Dyrektora Biura Towarzystwa
7. Projekt do statutu Towarzystwa na rok 1933-ci
8. Wniosek Władz Towarzystwa o zmniejszenie liczby Dyrektorów o dwóch
9. Wybór 3-ech Dyrektorów w miejsce ustępujących z kadencji względnie jednego
10. Wybór jednego Zastępcy Dyrektora
11. Wybór trzech Członków Komitetu Nadzorczego
12. Wniosek Władz Towarzystwa o uzupełnienie § 17 Ustawy
13. Wniosek Stowarzyszonych w kwestji warunków dokonywania konwersji za'ległości
14. Wniosek ze strony Stowarzyszonych o przyznanie rocznego subsydjum Łódzkiej Straży Ogniowej Ochotniczej w ilości złotych 25 000.—
15. Wniosek Stowarzyszonych o przyznanie subsydjum w ilości zł. 2000.— na bibliotekę Stowarzyszenia Właścicieli Nieruchomości Chrześcijań, Przedmieście
16. Wniosek Stowarzyszonych w kwestji zmiany § 77 Ustawy
17. Wniosek Stowarzyszonych w kwestji zmiany zasady podziału wyborców na kurje przy wyborze pełnomocników
18. Wniosek Stowarzyszonych w przedmiocie zaciągnięcia przez Towarzystwo Kredytowe pożyczki na zasadzie § 3 Ustawy

Wstęp na Ogólne Zebranie przysługuje wszystkim osobom, które posiadają nieruchomości, obciążone pożyczkami Towarzystwa Kredytowego miasta Łodzi i którym służy prawo rozporządzania swoim majątkiem za okazaniem legitymacji członkowskiej. Członkowie Towarzystwa, niemogący, lub nieżyczący sobie uczestniczyć na Ogólnym Zebraniu, mogą upoważnić do głosu innego Członka Towarzystwa, nikt jednak nie może mieć więcej, niż dwa głosy. Za małoletnich, usamowolnionych, bez własnowolnych i wogóle osoby pozostające pod opieką, prawo do jednego głosu na Ogólnym Zebraniu służy ich opiekunom i kuratorom.

Posiadanie dwóch lub więcej nieruchomości, obciążonych pożyczkami Towarzystwa upoważnia tylko do jednego głosu. Właścicielka nieruchomości może być zastąpiona na Ogólnym Zebraniu przez męża bez upoważnienia, zaś Towarzystwa Akcyjne i wogóle osoby prawne uczestniczą na Ogólnym Zebraniu w osobie przedstawiciela, któremu będzie wydane w tym względzie pełnomocnictwo, lecz tylko z jednym głosem.

Nieruchomość należąca do dwóch, lub kilku właścicieli, może być reprezentowana na Ogólnym Zebraniu przez jednego z nich po uprzednim złożeniu upoważnienia od pozostałych.

Na dni 15 przed Ogólnym Zebraniem t. j. do dnia 11 kwietnia 1933 roku włącznie mogą być podawane ze strony stowarzyszonych do Komitetu Nadzorczego wnioski na Ogólne Zebranie, opatrzone przynajmniej 20-ma podpisami. Sprawozdanie Dyrekcji za rok ubiegły oraz projekt do statutu na rok 1933 będą dostępne dla stowarzyszonych w Biurze Dyrekcji Towarzystwa, poczynając od dnia 18 kwietnia 1933 roku. Legitymacje Członków służą jednocześnie jako bilety wejścia na Ogólne Zebranie i wydawane są w Biurze Dyrekcji Towarzystwa w godzinach biurowych do dnia 25 kwietnia b. r. w dniu zaś Ogólnego Zebrania do godziny 12-ej w południe. — Bez legitymacji członkowskiej na salę Ogólnego Zebrania nikt wpuszczony nie będzie.

UWAGA: Ostateczny termin zgłaszania się z fotografjami w Biurze Dyrekcji Towarzystwa Kredytowego m. Łodzi celem otrzymania legitymacji Członkowskiej upływa dnia 25 kwietnia r. b. o godz. 12-ej w poł.

Fabryka Papy Dachowej

„Gospodarz”

Sp. Akc.

w Sieradzu. — Skład fabryczny:

Łódź, Nowo-Południowa 5, telefon 184-19
(róg Zagajnikowej).

PAPA DACHOWA znanej gwarantowanej dobroci
SMOŁA preparowana-górnośląska, gazowa, PAK,
LEPNIK, KARBOLINEUM.

INSTYTUCJA PAŃSTWOWA

POSZUKUJE

na terenie 4, 5, 7, 8, 10 lub 11 Kom. PP.

LOKAŁU

o powierzchni 1000 m² na pomieszczenie dla 250 osób.

Pożądane istnienie placu, na którym
możnaby wybudować garaże.

Blizsze wiadomości w administracji „Łódzk. Gl. Ob.”

Na wiosnę

POLECAMY:

Olbrzymi wybór wszelkich materiałów
bawełnianych w różnych gatunkach, jakościach i cenach

W SKLEPIE

DETALICZNEJ SPRZEDAŻY

Zjednoczonych Zakładów

K. Scheiblera i L. Grohmana

ul. Piotrkowska 48, tel. 194-30.

VISTRA tkaniny, georgeffty, etaminy, jedwabie sztuczne, krefony,
tkaniny na szlafroki i pyjamy, garnitury stołowe, białe i kolorowe
oraz inne towary.

FABRYKA
TEKTURY SMOŁOWCOWEJ

BRONISŁAW GOLDE I S-KA

ŁÓDŹ, UL. SKŁADOWA 33, TELEFON 110-59.

Poleca

PAPĘ DACHOWĄ SMOŁOWCOWĄ

Papę bitumiczną (białą),

Papę kolorową (zieloną i czerwoną), lepnik, pak,
smołę i karbolineum.

FABRYKA
TEKTURY DACHOWEJ

B. KOWALSKI

ŁÓDŹ, RZGOWSKA № 60 a, TEL 150-98.

Poleca znaną ze swej dobroci:

tekturę smołowcową (papę dachową) opiaskowaną,
izolacyjną (bez piasku) i sufitową.

Smolę gazową i preparowaną

Pak z węgla kamiennego. Masę sklejną (Klebmasse).

ŁÓDZKI KANTOR ASENIZACYJNY SAMOCHODOWY

M. RUSZECKI, ŁÓDŹ

ul. Brzezińska 13, tel. 111-90

ul. Brzezińska 13, tel. 111-90

przyjmuje zamówienia na

oczyszczanie dołów biologicznych, filtrów i ustępowych, wymycie szlaki, a także zwózkę śmieci,
gruzu; **za pomocą najnowszych cystern samochodowych.** Oplata od pojedynczej cysterny,

Ceny przystępne.

oraz zamówienia miesięczne podług umowy.

— Ceny przystępne.